

כולל
תיקון
הכללי

קדֶשֶׁת שׁוֹבְבִים

הצדיק מיכנאל זי"א

breslevcity.co.il

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויציא מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית

ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב

בצוואתו ציווה לחרוט על מצבתו את ההבטחה החזקה תרוקים ורווקות והבטיח להיות מליץ יושר לכל מי שיבוא אל קברו ללמוד ולהתפלל

קונטרס

קִדְשַׁת שׁוֹבְבֵי"ם

יגלה מעלת ימי שׁוֹבְבֵי"ם, שְׁבָהֶם יְכוּלִים לְתַקַּן
אֶת כָּל הַחֲטָאִים, וּבִפְרָטִיּוֹת פָּגַם הַבְּרִית –
הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהוּא עוֹן חָמוּר מְאֹד.

בְּנוֵי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רְבֵנוּ הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנְנוּ מוֹרְנוּ וְרְבֵנוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְדוֹשׁ, אֹר נְפֵלָא, אֲשֶׁר כָּל רִז לֹא אָנִים לִיה
רַבֵּי נֵתָן מְבָרְסָלָב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשָׁלָב בְּפִסְקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי תַז"ל הַקְדוֹשִׁים,
מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֵהר הַקְדוֹשׁ.

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חִסְדֵי בְרִסְלָב
עִיר הַקְדֵּשׁ יְבִנְאֵל תּוֹבֵב"א

קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

04-6721909

טלפון נוסף: **04-6656666**

ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א

ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א

קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

פרטי חשבון לתרומה/העברה:

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"
ניתן לתרום לעמותה באמצעות אפליקציית "ביט" לנייד מס' 055-9269726

זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

קִדְשַׁת שׁוֹבְבֵי"ם

א.

יְמֵי שׁוֹבְבֵי"ם הֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה

בְּנֵי הַיְקָרִים ! אֲרַבְעִים יָמִים אֵלּוּ שְׁקוֹרָאִים בָּהֶם פְּרָשִׁיּוֹת :
שְׁמוֹת, וְאַרְא, ב'א, ב'שְׁלַח, י'תְרוֹ, מ'שְׁפָטִים, נְקָרָאִים "יְמֵי
שׁוֹבְבֵי"ם", וְאוֹמֵר הָאֵר"י ז"ל, שְׁזֵה מְרָמֹז בְּפָסוּק (יִרְמִיָּה ג,
כב) : "שׁוּבוּ בְּנִים שׁוֹבְבֵי"ם. בְּיָמִים אֵלּוּ "קִדְשַׁת שׁוֹבְבֵי"ם"
יְכוּלִים לְתַקֵּן כָּל מַה שְׁאַדָּם פָּגַם כָּל הַשָּׁנָה ; כִּי בָהֶם קוֹרְאִים
פְּרָשִׁיּוֹת הַשְּׁבוּעָה הַמְדַבְּרוֹת מֵעֲנִין יְרִידַת עַם יִשְׂרָאֵל לְמִצְרַיִם,
אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין תְּנַא דְּבִי אֵלֶיהוּ רַבָּה ז') : אֵין
לָךְ אִמָּה מְזַהֶמֶת כְּמִצְרַיִם, שֶׁהָיָה מְלֵאֵי כְּשָׁפִים וְזָמָה, וְעַם
יִשְׂרָאֵל הֵצְרָכּוֹ לְעִבֵר אֶת הַגְּלוּת הַמְרָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה יג, סִימָן ד') : כָּל הַמְלַכְיוֹת
נִקְרְאוּ עַל שֵׁם מִצְרַיִם, עַל שֵׁם שֶׁהָיוּ מִצְרַיִם לְיִשְׂרָאֵל. נִמְצָא,
שְׁכָל הַגְּלוּת שְׁעַם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים סָבֵל גְּדוּל, נִקְרְאת עַל שֵׁם
גְּלוּת מִצְרַיִם – מִצְרַיִם, הַמְחִין הֵם יָם-הַחֲכָמָה, הַמַּח שֶׁל

האדם יכול להגיע למדרגה הכי עליונה, אדם יכול במחשבתו לעלות מעלה מעלה. ולכן לא בחנם, שהקפיד רבנו ז"ל מאד מאד על קדשת המחשבה, ואמר (לקוטי-מורה"ן, חלק א', סימן מט): מהו יצר טוב ומהו יצר הרע? יצר טוב - מחשבות קדושות, שאדם חושב מטוב, מיצר את הטוב, רואה את הטוב אצלו ואצל אחרים, ומסתכל בעין טובה על העולם, זה נקרא "יצר טוב", שחי עם טוב, וחושב תמיד שיהיה לו טוב וכו'. ומהו יצר הרע? שמיצר את הרע, ומסתכל וחושב רק ברע, שהוא לא יצלח, ושלומיאל, וממנו לא יצא מאומה, ושובר את עצמו ואת אחרים, כי מסתכל על הרע שלהם תמיד, וחושב רק רע כל היום, ואין אצלו משג של טוב, זה נקרא "יצר רע", ולו החיים חשוכים ומרים. וממה זה נובע? כשאדם חוטא, רחמנא לישזבן, ובפרט בפגם הברית, שפוגם את מחו בהרהורים רעים, זה מביאו לידי טמאה זו של החטא - המגנה הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, ועל-ידי-זה הוא רואה חשכה, וחשך לו ולא אור. לא-כן כשאדם זוכה וחוזר בתשובה שלמה, מתחיל להאיר לו המוח, ומסתכל על הטוב שיש בכל אדם.

ולכן ימים אלו "קדשת שובבי"ם", שקוראים בהם

קדשת שוכבי"ם

ה

פְּרָשִׁיּוֹת: שְׁמוֹת, וְאָרָא, בֵּיא, בְּשֵׁלַח, יִתְרוֹ, מִשְׁפָּטִים, שְׁמִסְפָּר בָּהֶם אֵיךְ עִם יִשְׂרָאֵל יִרְדּוּ לְמִצְרַיִם וְסָבְלוּ סָבֵל גְּדוֹל מִפְּרָעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם, וְיִמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּחֲמַר וּבִלְבַנִּים, וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשֹׁדָה", עַד שֶׁבָא מֹשֶׁה רַבְּנוֹ, וְנָתַן לְקַלְפוֹת וְלִסְטָרָא אַחְרָא עֶשֶׂר מְכוֹת, וְהוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, עַד שֶׁזְּכִינוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, אָזִי בָּאֵלוּ אַרְבָּעִים יוֹם יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת כָּל אֲשֶׁר פָּגַמְנוּ. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהַתְעוֹרֵר דִּיקָא בְיָמֵים הַקְּדוּשִׁים הַלְלוּ, וְלַעֲסֹק בְּתַקוּנָנוּ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֵיכָה רַבָּה פְּתִיחָתָא לֵה): נִמְשָׁלָה הַתְּפִלָּה כַּמְקוּהָ, וְנִמְשָׁלָה תְּשׁוּבָה כַּיֵּם, מָה מְקוּהָ זֶה – פְּעָמִים פְּתוּחָה וּפְעָמִים נְעוּלָה, כַּךְ שְׁעָרֵי תְּפִלָּה – פְּעָמִים נְעוּלִים, פְּעָמִים פְּתוּחִים, אָבֵל הַיָּם הַזֶּה לְעוֹלָם פְּתוּחַ, כַּךְ שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה – לְעוֹלָם פְּתוּחִים. בּוֹדָאֵי תְּפִלָּה זֶהוּ דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁאָדָם יְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִסְפָּר לְפָנָיו כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוֹב יוֹתֵר בְּתְּשׁוּבָה כְּמוֹ הַיְּהוּדִי דְּבָרִים, וְכַמְאַמְרֵם ז"ל (תּוֹרַת כְּהָנִים בַּחֲקָתֵי כו): "וְהַתּוֹדוֹ עַל עוֹנָם", שְׁמִיד שְׁהֵם מְתוֹדִים, מִיָּד אֲנִי חוֹזֵר וּמְרַחֵם עֲלֵיהֶם; וְכַךְ אוֹמֵר הַרְמַב"ם (פָּרָק א', מֵהֶלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הִלְכָה א'), שְׁכָל הַמְּרַבֵּה בּוֹדוּיִים, הָרִי זֶה מְשַׁבַּח. כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה זֶה וְדוּי דְּבָרִים, שְׁאָדָם מְדַבֵּר

קדשת שוכבי"ם

אל הקדוש-ברוך-הוא, ומספר לפננו כל מה שעובר עליו – ברוחניות ובגשמיות, אין עוד דבר גדול יותר מזה. אבל לא כל אדם מסגל להגיע למדרגה זו, שיוכל לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, כי קדם שאדם חוזר בתשובה, נכנס בכפירות ואפיקרסות, שנדמה לו כאלו איננו שוה מאומה, וכאלו אין צריכים אותו, ולא שומעים לו, וכמו שאומר רבנו ז"ל (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של האדם, מכניס כפירה לאדם; וזה מה שאומר הנביא (ישעיה נט, ב): "כי אם עונתיכם מבדלים בינכם לבין אלקיכם"; כשאדם חוטא בר מינון, הוא עושה הפרש בינו לבינו יתברך, ונדמה לו שתפלותיו אינן מתקבלות. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (עין איכה רבה, פרשה ג', סימן טו): נמשלה התפלה כמקנה – פעם פתוחה, פעם לאו. כשאדם טהור, אזי מבין אשר מלא כל הארץ כבודו, ולא שיף שאין שומעים אותו, כי כל דבור שיהודי מדבר אליו יתברך – נשמע ונתקבל למעלה. ולכן אסור להיות בטלן, אלא להרבות בשיחה בינו לבין קונו; אבל לא כל אחד זוכה להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, וכמאמר ז"ל (סוטה ג): בתחלה קדם שחטאו ישראל, היתה השכינה עם כל אחד ואחד, כיון שחטאו – סלקו מהם את השכינה. מהי שכינה?

שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדָּיו נִמְצָא, וְכָל מָה שְׁאָנוּ רוֹאִים וְשׁוֹמְעִים וּמְרַגִּישִׁים זֶה אֱלֻקוֹת, וְדוּמָם, צוּמַח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַכֵּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֵּל, וּמָה שְׁאָנוּ חוֹשְׁבִים שְׁזֶה טַבֵּעַ, מְקַרָּה וּמְזֵל, הַכֵּל זֶהוּ דְמִיּוֹן אֶחָד גְּדוֹל. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (חֲלִין ז): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם-כֵּן מְכַרְיִזִין עָלָיו מִלְמַעְלָה; אָדָם אֵינוֹ מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּעוֹ הַקִּטְנָה אִם לֹא קָבָעוּ כָּף מִלְמַעְלָה; כִּי הַכֵּל בְּהַשְׁגָּחָה, אֲבָל לְמָה אָדָם אֵינוֹ מְרַגִּישׁ אֶת זֹאת? כִּי סֵלֶק אֶת הַשְּׂכִינָה מִמֶּנּוּ, גִּרַשׁ אֶת הָאֲמוּנָה מִמֶּנּוּ; וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סב): וּבְאֵמַת, אִם הָיָה אָדָם מְאֲמִין שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, עָמוּ וְאֶצְלוֹ, וְשׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, תְּמִיד הָיָה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן לֹא כָּל אֶחָד זוֹכֵה תְּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְעַל-כֵּן הַתְּפִלָּה הִיא כְּמוֹ מְקוּהָ - פְּעַם פְּתוּחָה וּפְעַם סְגוּרָה. לֹא-כֵן תְּשׁוּבָה, כְּשֶׁאָדָם שָׁב בְּתְשׁוּבָה, וּמְקַבֵּל עַל עֲצוּמוֹ, וְגוֹמֵר אֲמֹר בְּדַעְתּוֹ - "זֶהוּ זֶה! אֵינְנִי שָׁב לְאוּלְתַי יוֹתֵר", אֵין לָךְ דְּבַר הָעוֹמֵד בְּפָנָי הַתְּשׁוּבָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יְכוּל לְשׁוּב בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא פו): גְּדוּלָּה תְּשׁוּבָה, שְׁבִשְׂכִיל יַחִיד שְׁעֲשֵׂה תְּשׁוּבָה, מוֹחֲלִים

לכל העולם כּלו. יושב לו אדם בחדר, ומקבל על עצמו –
 "הנה אעזב את השטיות וההבלים שעשיתי, אני חוזר אל
 הקדוש-ברוך-הוא, מהיום והלאה אני משתנה לגמרי". אזי
 לא רק שמזכה את עצמו, אלא את כל העולם כּלו, את כל
 עם ישראל מזכה שישוּבו בתשובה. כשיהודי יושב בפּנתו,
 ומקבל על עצמו קבּלה חזקה לחדל מהבּליו אחת ולתמיד,
 גורם שיפּנסו הרהורי תשובה בכלל נשמות ישראל. וזו מעלת
 התשובה, והשער פתוח לכול יהודי. כל אחד ואחד נכנסים בו
 הרהורי תשובה, אף אינו מנצלים. כי באמת הקדוש-ברוך-
 הוא אוהב את כל בר ישראל, פי כּלנו בנים לבורא יתברך,
 וכמו שכתוב (דברים יד, א): "בנים אתם להוי"ה אלקיכם",
 ואומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי מד): גדול כחה של
 תשובה, שפיון שאדם מהרהר בלבּו לעשות תשובה, מיד
 היא עולה לא עד עשרה מילין ולא עד עשרים ולא עד מאה,
 אלא מהלך חמש-מאות שנים, ולא עד רקיע ראשון ושני,
 אלא שעומדת לפני כּסא הכבוד. יהודי רק מהרהר בתשובה,
 זוכה למעלה נשגבה מאד. ומה זה הרהור תשובה? מחשבה
 שחושב – "אולי אעזב את שטיותי, תאוות לבי, אולי אלך
 לבית-הכנסת להתפּלל, לבית-המדרש ללמד, להתעטף

בציצית, להתעטר בתפלין", מחשבה זו כבר מעלה אותו עד כסא הכבוד. ולכן תשובה זה דבר גדול מאד, עד שאומרים חכמינו הקדושים (פסיקתא דרב כהנא כה): "שובה ישראל" – אפלו כפרת בעקר, אדם עומד ומחרף ומגדף בשוק, והקדוש-ברוך-הוא אומר לו: עשה תשובה בני לבינה, ואני מקבלך. אין עברה חמורה יותר מחרוף וגדוף, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא מקבל את השבים אליו. ולכן אלו הימים הקדושים, "קדשת שובבי"ם", ארבעים יום אלו, שקורין בהם את הפרשיות הללו, מסגלים מאד לחזרה בתשובה שלמה, ולתקן כל מה שפגמנו כל השנה.

ב.

העקר לתקן את הדבור בימים אלו

בני היקרים! עקר התקון הראשון: פגם הדבור. כל הצרות שאנו סובלים בין בגשמי ובין ברוחני, הכל בא רק מחמת הדבור. וכמאמר החכם: כל זמן שהדבור אצלך – אתה שולט עליו, כיון שהוצאת את הדבור – הדבור שולט עליך; כל מה שאדם סובל בחייו, זה רק מחמת שמדבר כל העולה על רוחו, ומכל שכן כשאדם מדבר לשון הרע,

אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרֵכִין טו:), שְׁזֵה גְרוּעַ יוֹתֵר מֵעֲבוּדָה זָרָה, גְלוּי עֲרִיּוֹת וְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וְיִכּוּלִים לְהֵרֵג אָדָם עִם לְשׁוֹן-הָרֶעַ, כִּי בִתְחִלָּה אָדָם מְדַבֵּר רַע עַל הַזּוּלָתוֹ, וְאַחַר-כֵּן הוֹלֵךְ וּמְרַע לוֹ, וּמָה גוֹרֵם בְּזֵה? שֶׁהוֹרֵס אוֹתוֹ לְגַמְרֵי. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְדַרֵּשׁ אַגְדָּה): קֶשֶׁה לְשׁוֹן הָרֶעַ כִּנְגַד רַמְחִים וְחֻרְבוֹת שָׁהֵם מְמִיתִים, הַלְשׁוֹן הִיא כְּחֵץ דּוֹקֵר, שֶׁנִּכְנָס בְּלִבּוֹ שֶׁל אָדָם. הִנֵּה כָּל הַצָּרוֹת שֶׁאֵנּוּ סוֹבְלִים כִּיּוֹם, אֵין הֵם אֶלָּא מַחֲמַת הָרֶעַ שֶׁאַחַד מְדַבֵּר עַל זוּלָתוֹ, וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲרֵכִין טו:): כָּל הַמְּסַפֵּר לְשׁוֹן הָרֶעַ, אֵין אָנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוֹר בְּעוֹלָם; וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נד): כְּשֶׁאָדָם מְדַבֵּר לְשׁוֹן הָרֶעַ, נִכְנָס בּוֹ כַח הַדְּמִיוֹן, וְהַמְדָּמָה הוֹרֵס אֶת חַיּוֹ לְגַמְרֵי. כִּי מִי שֶׁחִי בְּדְמִיוֹנוֹת – חַיּוֹ אֵינָם חַיִּים. וּמֵהֵיכֵן בָּאִים הַדְּמִיוֹנוֹת? כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, בַּר מִינֵן, בְּפָגַם הַבְּרִית, בְּדַבּוּרִים רָעִים, בְּמַחְשְׁבוֹת זָרוֹת, בְּהִסְתַּכְּלִיּוֹת רָעוֹת, וְעוֹשֶׂה עוֹנוֹת בְּפִעַל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוּא בּוֹרָא קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, אֲשֶׁר הֵם מְעַנִּים אוֹתוֹ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשָׁלַּי שֶׁבֶת עה:): "וְהִסִּיר מִמֶּךָ כָּל חֵלִי" – זֶה הָרַעְיוֹן, הָרַעְיוֹנוֹת הַזָּרִים, הַדְּמִיוֹנוֹת הַשּׁוֹנִים, הֵם הַמַּחְלֹת הַגְּדוּלוֹת בְּיוֹתֵר. כְּשֶׁאָדָם מְסֻתָּבֵב

במחשבות כאלו שהוא רוצה להרע לו, להציק לו, אין לה מחלה גדולה מזו, שהרי אין אדם יכול לנגע בה בלי רשותו יתברך, וכמאמרם ז"ל (יומא לח): אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו כמלא נימא; אדם פותח חנות והנה ממולו נפתחת חנות כדגמתו, מתחרה כנגדו, ואדם נשבר כחרס הנשבר, אף אינו שם על לב, שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, ולכן אל לו לכעס ולהתרגז ולדבר רע על זולתו, כי הכל מאתו יתברך. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט): ברית הלשון וברית המעור תלויות זו בזו; כשאדם פוגם בדבורו, גורם רעות, עד שפוגם בפגם הברית. ולכן ימים אלו של "קדשת שובבי"ם", יכולים לתקן בהם כל אשר פגמנו בדבורינו; הן שדברנו רע, הן שנבלנו פינו, חס ושלום, וכמאמרם ז"ל (ויקרא רבה, פרשה כד) על הפסוק (דברים כג, טו): "ולא יראה בה ערות דבר", ערות דבור – זה נבול פה; אשר גורם לכל הצרות שבעולם. אנו שומעים בכל יום צרות והריגות, שפיכות דמים וכו', ואיננו יודעים מה זה ועל מה זה, אומרים חכמינו הקדושים (שבת לג.): בעון נבול פה צרות נתחדשות, ובחורי ישראל מתים, ויתומים ואלמנות צועקים ואינם נענים; למה לנו

להגיע לכל זה!! למה לנו להפקיר דבורינו? ! הבה נתקן את פגם הדבור, ונקבל על עצמנו לדבר רק דבורים טובים. אומרים חכמינו הקדושים (שם): המנבל פיו, אפלו חותמים עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה - הופכין עליו לרעה. ואומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נבול פה, סימן א'): מי שמדבר נבול פה, בידוע שלבו חושב מחשבות און; אין איש שם על לב, שהוא בעצמו מגלה את מעשיו הרעים, בעת שמנבל פיו. ולכן ימים אלו "ימי שובבי"ם", עלינו לקבל על עצמנו קדשת הדבור, לא לדבר רע, חס ושלום, אלא להרבות רק בדבורים טובים, לחזק ולעודד את נשמות ישראל. לצערנו הרב, יש כל-כך הרבה יתומים ואלמנות, אנשים שבורים ורצוצים, המחכים שיבוא אדם ויחזקם וידבר על לבם. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו) על הפסוק (תהלים מא, א): "אשרי משכיל אל דל"; אשרי אדם שמכניס שכל בדל, ומהו דל? אין עני אלא בדעת (נדרים מא); עקר העניות היא בדעת, ואיזו דעת? "אתה הראת לדעת כי הוי"ה אלקים אין עוד מלבדו" (דברים ד, לה), אדם צריך להחזיר בעצמו, שאין בלעדיו יתברך כלל. ואם יש לאדם דעת זו, אומרים על כך חכמינו הקדושים (נדרים מא): 'דעת קניית - מה חסרת? ! אם

יש לך הדעת של הקדוש-ברוך-הוא, שהוא יתברך מנהיג את עולמו, ואף אחד בעולם אינו יכול לעשות לך דבר בלעדיו יתברך שמו, אזי לא חסר לך שום דבר. ולהפך 'דעת חסרת - מה קניית' ? ! אם אין לך הדעת הזו שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, מה קניית ? ! אין לך כלום. ולכן עקר תקון הדבור - במקום מה שדברת עד עכשו לשון הרע, רכילות וליצנות, ונבלת פיה, בימי שׁוֹכְבֵי־ם אלו ראה לתקן ולדבר דבורי אמונה והשגחה פרטית, לחזק ולעודד את נשמות ישראל, אשר זו מצוה גדולה ביותר, ואין למעלה הימנה.

ג.

**לעשות כל מיני השתדלות לשלם את החובות,
ולהשיב את הגנבה שגנב וגזל**

בני היקרים ! עקר התקון בימים אלו - לתקן את פגם הגזל ; וכן עלינו לעשות כל מיני השתדליות בעולם לשלם את החובות שאנו חייבים. הלא אנשים לוו כספים מזולתם, ואם אינם פורעים חובם, אזי נכללים בכלל (תהלים לו, כא) :
"לוה רשע ולא ישלם", ואף אם אין לך להשיב חובך, לכל

הפחות תבוא ותתנצל לפני המלוה, ותתן לו מעט מעט, ותבקש ממנו שיאריך לך את זמן הפרעון, ואם אינך עושה כן, הרי זו רשעות גדולה, ובא מפגם הברית, פגם המח; כי כשאדם חוטא בפגם הברית, נעשה איש רע ובליעל, כמו שכתוב (בראשית לח, ז): "ויהי ער רע בעיני ה'", שואל רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רמט): למה כתוב: 'רע' בעיני ה', ולא 'רשע' בעיני ה'? אלא מי שחוטא בחטא הזה, רחמנא לצלן, הוא איש רע ובליעל, כנראה בחוש. ועל-כן אם אדם הלוח לך כסף, לך ותשלם לו, ואם אין לך, לך ותאמר לו, שפרגע מצדך דחוק, ותשלמו מעט מעט. ולא כפי שאנו רואים אנשים רעי לב, שגוזלים מזולתם ולא אכפת להם, וכל מי שגונב וגוזל יותר - שמו מתפרסם וכו'. על-כן דיקא בימים אלו יכולים לתקן את פגם הגזל. חכמינו הקדושים אומרים (מכות כג): גזל ועריות, נפשו של אדם מחמדתן ומתאוה להם; אין דבר שאדם חפץ בו כמו עריות - נאוף, וגזל. ולדאבונו, כלנו נגועים בנגע הצרעת הזה של גזל וגנבה, שאין מקפידים על כספי הזולת. ואומרים חכמינו הקדושים (עין רש"י בראשית ו, יג): לא נחתם גזר דינם של דור המבול אלא על הגזל. דור המבול היו משחתים, כמו שכתוב (בראשית ו, יב): "כי השחית

כל בֶּשֶׁר אֶת דַּרְכוֹ עַל הָאָרֶץ", עָשׂוּ כָּל מִינֵי עֲוֹנוֹת שְׁבַע עוֹלָם; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִמְתִּין בְּסִבְלָנוֹת פֶּן וְאוּלַי יָשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה, כִּיּוֹן שֶׁהִתְחִילוּ לַגְזֹל זֶה מִזֶּה, אֶת זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יִכּוֹל לְמַחֵל, וְנִחַתְּם דִּינָם עַל הַגְּזֹל. וְלִכֵּן דִּיקָא בִּימֵי שׁוֹבְבֵי"ם אֵלּוּ, עָלִינוּ לְתַקֵּן בְּמָה שֶׁפָּגַמְנוּ בַּגְּזֹל, גִּנְבוֹת וְעֵשֶׂק שֵׁישׁ בְּיַדֵּינוּ, וְעָלִינוּ לְמַסֵּר נַפְשֵׁנוּ לְשֵׁלֶם אֶת הַכֹּל, וְזֶה הִתְקוּן שְׁלָנוּ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשַׁת כּב, סִימָן ג'): כָּל מִי שִׁידִיו מְלַכְלָכוֹת בַּגְּזֹל, הוּא קוֹרָא לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִינוּ עוֹנֶה אוֹתוֹ, לָמָּה? שֶׁתְּפַלְתּוּ בַּעֲבָרָה; כִּי יָדִיו בַּגְּזֹל מְלֵאוּ. אָדָם מֵתְאוּנָן: "הִנֵּה אֲנִי מְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל לַבִּי, וּמִבְקֵשׁ כָּל צָרָכִי, וְשׁוֹפֵף נַפְשִׁי וְכָל צְרוּתִי, וְלָמָּה אֵינְנִי נִעֲנֶה?" אוֹמְרִים לוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, אַתָּה יוֹדֵעַ מִדּוּעַ? כִּי יָדִיךְ בַּגְּזֹל מְלַכְלָכוֹת. וְלִכֵּן דִּיקָא בִּימֵים אֵלּוּ שֶׁל "קְדֻשַׁת שׁוֹבְבֵי"ם" נִרְאָה לְתַקֵּן אֶת פָּגַם הַגְּזֹל וְהַגְּנֵבָה. וּמִי שִׁיּוֹדֵעַ שְׂגָב וְגֹזֵל כְּסָפֵי הַזּוּלָּת, יִרְאֶה לְשַׁלְּמָם תַּכְף-וּמִיד, וְאִזּוּ יִמַּחֵל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה כְּשִׁיּוֹדֵעַ אָדָם, שֶׁחִבְרוּ עָשָׂה עִמּוֹ חֶסֶד, וְהִלְוֶה לוֹ מָמוֹן, עָלָיו לֵילֵךְ וּלְפָרַע חוּבוֹ, וְלִכְּל הַפְּחוֹת יִפְיִסוּ וַיֹּאמֶר לוֹ, שֶׁכָּרַגַע אֵין לוֹ לְשַׁלֵּם הַכֹּל, אֲבָל אַט אַט יָשִׁיב הַחוּב, וַיִּשְׁלִים עִם הַזּוּלָּת, וְלֹא יֵצֵא

לְרִיב עָמוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם כְּמוֹ שֶׁיְהוּדִים חַיִּים בְּיַחַד בְּאַחֲוָה וּבְרַעוּת. וְלָכֵן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּתְקַן כָּל מַה שֶׁפָּגַמְנוּ בְּבֵין אָדָם לְחֵבְרוֹ, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ט): הַנּוֹתֵן עֵינָיו בְּמַה שֶׁאֵינוֹ שְׁלוֹ, מַה שֶׁמִּבְקָשׁ – אֵין נוֹתֵנִים לוֹ, וּמַה שֶׁיֵּשׁ לוֹ – נוֹטְלִים מִמֶּנּוּ. וְלָכֵן הָבָה נָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה בְּיָמֵים אֵלוֹ, וְאִם יֵשׁ בְּיַדְנוֹ כֶּסֶפִי גְזוּלָה, אוֹ עֲשִׂינוּ עוֹל לְזוּלָת, הָבָה וּנְשַׁלֵּם וּנְפִיס אֶת חֵבְרֵינוּ, וּבִזְכוּת זֶה יִקָּבַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תַּפְלֵתְנוּ וּתְשׁוּבַתְנוּ, וּנְזַכֶּה לְכָל טוֹב.

ד.

לְבָרַח מִמַּחְלֶקֶת כְּמוֹ שֶׁבוֹרְחִים מֵאֵשׁ

בְּנֵי הַיְקָרִים! אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁיִּכּוֹל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר פָּגַם בְּבְרִיתוֹ כְּמוֹ מֵדַת הַשְּׁלוֹם. וְלָכֵן נִקְרָא "בְּרִית שְׁלוֹם", כִּי שְׁלוֹם הוּא שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאמָרָם ז"ל (שַׁבָּת י'): שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם, וְלָכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלְבָרַח מִמַּחְלֶקֶת, אֲשֶׁר הִיא מְגַנָּה בְּמֵאֵד מְאֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (בְּרַאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה כו): קֶשֶׁה הִיא הַמַּחְלֶקֶת כְּדוֹר הַמִּבּוּל. מָה הָיָה כְּדוֹר הַמִּבּוּל? חָטְאוּ בַּפָּגָם הַבְּרִית –

הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ו, יב): "כִּי הִשְׁחִית כָּל בְּשׂוֹר אֶת דְּרָכָו עַל הָאָרֶץ", וְהַמְחַלֶּקֶת קָשָׁה מְזוּ, וְלִכְן מְגַנָּה הִיא מְאֹד. וְכֵן אוֹמְרִים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה יא): גְּדוּל הַשְּׁלוֹם וּשְׁנוּאָה הַמְחַלֶּקֶת; הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְסַבֵּל אֶת הַקְטָטוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכְן עָקַר הַתְקוּן בִּימֵי שׁוֹכְבֵי"ם, שֶׁבָּהֶם קוֹרְאִים אֶת פְּרָשִׁיּוֹת שְׁמוֹת, וְאָרָא, ב'א ב'שֵׁלַח, י'תָרו, מ'שִׁפְטִים; שֶׁבָּהֶם מְסַפֵּר שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יָרְדוּ לְמִצְרַיִם, וְהִשְׁתַּעַבְדוּ תַּחַת יַד פְּרַעֲזָה, אֲשֶׁר אוֹמֵר הָאָר"י ז"ל, שֶׁהֵן שְׁתֵּי תַבּוֹת: 'פָּה-רַע', שֶׁהִיא מְלַךְ מִצְרַיִם - מִצְרַיִם, הֵינּוּ שֶׁהִמְחִין הָיוּ בְּקִטְנוֹת וּבְצִמְצוּם, כִּי הַמְחַלֶּקֶת וְהַמְרִיבוֹת מְצַמְצָמִים אֶת הַמַּח וְנוֹטְלִים אֶת הַדַּעַת, וְכְמוֹ שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲקָצִין, פָּרָק ג'): אֵין לָךְ כְּלֵי מַחְזִיק בְּרָכָה אֶלָּא הַשְּׁלוֹם; וְלִכְן עָלֵינוּ לַעֲסֹק רַק בְּשְׁלוֹם, וּמִי שְׁרוּצָה לַעֲסֹק בְּתַקוּן הַבְּרִית, תַּקוּן הַמַּח, עָלָיו לְהַרְבוֹת בְּשְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת, לְשֹׁמֵר פִּיּוֹ לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, אֲשֶׁר רַבּוּי הַדְּבוּר מְבִיא לְכָל מִינֵי מַחְלָקֶת וְרִיבוֹת. הֵנָּה אָנוּ רוֹאִים אֲנָשִׁים מִתִּים, וְאֵין יוֹדְעִים מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, אֵין זֹאת אֶלָּא מַחְמַת הַמְחַלֶּקֶת שֶׁהָיוּ מְעַרְבִים בָּהּ; וְכִמְאֻמָּרֵם ז"ל (בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה יח): כְּמָה קָשָׁה הִיא הַמְחַלֶּקֶת, שְׁבִיַת דִּין שֶׁל מַעֲלָה

אינן קונסין אלא מבן עשרים, ובית-דין של מטה אין קונסין
 אלא מבן שלש-עשרה, ובמחלקתו של קרח תינוקות בני
 יומן נשרפו ונבלעו; אנו עדים שתינוקות נחלים, רחמנא
 לצלן, ואין יודעים על מה ולמה, אך אין זאת אלא בעון
 אבותיהם שמרבים במחלקת ובקטטות, ומפלגים עם שכנים
 וידידים, קרובים ורחוקים, ובזה גורמים מיתת הילדים,
 רחמנא לישזבן. ולכן בימים אלו של "קדשת שובבי"ם",
 עלינו להרבות בשלום בין איש לרעהו, ולברח ממחלקת,
 ובזה נתקן את כל אשר פגמנו. חכמינו הקדושים אומרים
 (ספרי ראה צו): "לא תתגדרו" – לא תעשו אגדות אגדות; הגיע
 הזמן שנגדל מפלוגים, נפסיק לעשות חמולות חמולות,
 גזענות ארורה, עדות עדות, הגיעה העת שנתחיל לאהב כל
 יהודי בלי יוצא מן הכלל, אשר זהו תקון הברית, זה "קדשת
 שובבי"ם", לעקר את הקנאה, השנאה, התחרות והכבוד. ומי
 שדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, אין לו מחשבות של הכל כאלו,
 אלא רוצה רק את השלום. ולכן הבה נתקן כל אשר קלקלנו
 כל השנה בשנאת חנם; שמו שמים! רואים בני-אדם שונאים
 את הזולת על לא דבר, הבה נתחיל לאהב זה את זה, עד כדי
 כך, שאומרים חכמינו הקדושים (יבמות סה:): מתר לו לאדם

קדשת שׁוֹכְבֵי־ם

ט

לשנות בדבר השלום; וגדול השלום, שאף הקדוש-ברוך-
הוא שנה בעבורו. וכן אומרים (ויקרא רבה, פרשה ט', סימן ט'):
גדול השלום, שכל הברכות כלולות בו; וזה עקר תקוננו –
לחיות באהבה ובאחווה, בשלום וברעות, ואם באמת נקבל
על עצמנו מדת השלום, נמשיך על עצמנו את הגאולה
השלמה, וכמאמרם ז"ל (דברים רבה, פרשה ה', סימן יב): גדול
השלום, שאין הקדוש-ברוך-הוא מבשר את ישראל שיהיו
נגאלים אלא בשלום. ומאיזו גאולה אנו מדברים? גאלת
הנפש, כמו שכתוב (תהלים סט, ט): "קרבה אל נפשי גאולה",
כשאדם חטא, הוא בגלות גדולה מאד, והולך נע ונד, ואינו
מוצא מקומו. עד שרואים בני-אדם שנהרסים לגמרי, מפני
שאינם מוצאים את הקדוש-ברוך-הוא במקומם. אומר רבנו
ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן נו): כשיש לאיש ישראל לי לב,
אין שייך אצלו מקום; כי מוצא אותו יתברך בכל מקום, כי
הוא יתברך מקומו של עולם ואין העולם מקומו; ולכן עלינו
למסר נפשנו על אמונה ברורה ומזככת, לידע שהוא יתברך
מנהיג עולמו בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ושום דבר
לא יוכל לנתקנו ממנו יתברך, וכך נצולים מפגם הברית.
ולכן דיקא בימים קדושים אלו "קדשת שׁוֹכְבֵי־ם", שקוראים

בהם הפרשיות: ש'מות, ו'ארא, ב'א, ב'שלח, י'תרו, מ'שפטים; שבהן מספר שעם ישראל היו במצרים במריבות קשות, והמצרים טמאו אותם בכל מיני טמאות שבעולם, עד שבא משה רבנו, הצדיק האמת, והחזיר בנו אלקותו יתברך, "אתה הראת לדעת כי הוי"ה אלקים, אין עוד מלבדו" (דברים ד, לה), ועל-ידי-זה זכינו לפסח, אשר אומר האר"י ז"ל, שאלו שתי תבות: פה-סח, שהתחלנו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, במקום לריב זה עם זה, החלוננו לדבר דבורי אמונה והתחזקות. ודיקא על-ידי-זה זכינו לצאת ממצרים, והקדוש-ברוך-הוא עשה לנו נסים ונפלאות על הים, שקרע לנו אותו, ועברנו בתוכו בחרבה, והמצרים טבעו ואבדו, עד שזכינו להגיע להר סיני ולקבל את התורה, שהיא עקר התקון של המחלקת, כי על-ידי למוד התורה, אדם רואה מעלת וחיובות כל בר ישראל. ולכן הגיע הזמן שנשוב בתשובה שלמה, ונקבל על עצמנו "קדשת שוכבי"ם", לתקן את החטאים והעוונות שחטאנו בפגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, רחמנא לצלן, שאלו העוונות החמורים ביותר. ובפרט בדור השפל הזה, שבאו ערב-רב, ונתערבו בין נשמות ישראל, והביאו גויים וגויות לבוללם בין עם ישראל, כדי

להכשילם בפגם הברית, אשר זהו העוון החמור ביותר, כשגוי בא על יהודיה ולהפוך, והקדוש-ברוך-הוא מביא על כך מיתות משנות ואכזריות, וכיון שנתנה רשות למשחית אינו מבחין בין צדיקים לרשעים, כי בזה שהערב-רב החדירו מבחוץ גויים וגויות בין נשמות ישראל, שכל זה טמאת הברית, לכן נתנה רשות למלאך המשחית להשחית, וזה כלל המחלקת והמריבות שיש היום בין נשמות ישראל, ומזה באים פגועים ורציחות, שגורצחים נשמות קדושות, אנשים חפים מפשע. ולכן עלינו למסור נפשנו דיקא בימים טרופים אלו, לראות שיהיה שלום ואהבה ואחדות בעם ישראל, ואם נהיה חזקים בזה, נזכה לתקן כל אשר חטאנו בפגם הברית, ונזכה כבר לגאולה השלמה, שבא יבוא מלך המשיח, שיהיה משבט יהודה, והוא יתקן את החטא המגנה הזה של פגם הברית, ויגלה לנו את הקדוש-ברוך-הוא, "והיתה להו"ה המלוכה", שכלם יקבלו על עצמם על מלכותו יתברך, ונזכה כלנו לקבל פני שכינה במהרה בימינו, אמן ואמן!

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

הקונטרס הקדוש הזה
הודפס לעילוי נשמת
רות בת פאני
גלב"ע כב תשרי תשפ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

הקונטרס הקדוש הזה
הודפס להצלחת
עמותת
"ישמח צדיק"

קרן הדפסה "היכל הקודש" - תרומה שכולה קודש!
התקשר להקדיש לזכותך או לזכותך יקירך: 04-6656666

הקונטרס הקדוש הזה
הודפס לעילוי נשמת
יהושע בן חבו
שלום בן ג'ולי
ת.נ.צ.ב.ה.

הקונטרס הקדוש הזה
הודפס לעילוי נשמת
רות בת פאני
נלב"ע כב תשרי תשפ"ב
ת.נ.צ.ב.ה.

קִרְן הַדְפָסָה "הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ" - תְּרוּמַת שְׂכוּלָה קוֹדֶשׁ!
הַתְּקָשֶׁר לְהַקְדִישׁ לְזִכְוֹתָךְ אוֹ לְזִכְוֹתָךְ יְקִירָךְ: 04-6656666

זקוק לישועה?
רוצה לשמח עניים ביום החתונה?
זקוק לזיווג, פרנסה, זרע של קיימא,
שלום בית, נחת מהילדים?

בזכות ההשתתפות
במצווה הגדולה של
בית התבשיל "אהל אברהם"!

72x12 ש"ח

פדנס שבוע

"אין עוד חסד גדול יותר מהאכלת
רעבים ועל ידי זה הקב"ה יעזור
שתראו ניסים וישועות"

מכתב מהצדיק מיבטאל

50x12 ש"ח

פדנס יום

101x12 ש"ח

פדנס חודש

התקשרו עכשיו: 04-6656666

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיצְלָן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנָסָה וְלִהְצִלָּה בְּכֹל
הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שִׂיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

יְסֹדוֹ, תְּקִנּוּ, גְלוּ וְצוּה לְפִרְסְמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל,
רְבֵנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרְבֵנּוּ

רְבִי נַחֲמָן מְבָרְסֵלֵב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדְפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְרֵסֵלֵב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות
נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי. לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: ב אמרת ליי אדני
אתה טובתי בל עליך: ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיף נספיהם מדם ובל אשא את
שמותם על שפתי: ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעמים אף נחלת שפחה עלי: ז אברך את יי אשר יעצני אף
לילות יסרוני כליותי: ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט:
ט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי לא תעזב
נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

לב * לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: ב אשרי

תקון הפללי

כז

אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי
בתרבני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל כל
חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: ז אתה
סתר לי¹ מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך
זו תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג
ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח
ביי חסד יסובבנו: יא שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא כ למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל ביום רעה
ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש
איביו: ד יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני
אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: ו אויבי יאמרו רע לי מתי
ימות ואבד שמו: ז ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא
לחוץ ידבר: ח יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: ט דבר
בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: י גם איש שלומי אשר
בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב: יא ואתה יי חנני והקימני
ואשלמה להם: יב בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבי עלי: יג
ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניה לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל
מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב כ למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים

1 אחר "אתה סתר לי" - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

כַּן נִפְשֵׁי תַעֲרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: ג צִמְאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לֹאֵל חַי מִתִּי
 אָבוֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלִילָה בְּאָמֶר
 אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי
 אֶעֱבֹר בְּסֶךְ אֲדָדִם עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג: ו מֵה
 תִּשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וְתִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשׁוּעוֹת
 פְּנֵי: ז אֱלוֹהֵי עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יִרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים
 מִהַר מְצָעַר: ח תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל מִשְׁבְּרִיךָ וְגִלְיָךָ
 עָלַי עֲבְרוּ: ט יוֹמָם יִצְוֶה יְיָ חֲסֵדוֹ וּבִלְיִלָה שִׁירוֹ עִמִּי תִפְלֶה לֹאֵל חַיִּי:
 י אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעֵי לְמָה שְׂכַחְתָּנִי לְמָה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: יא
 בְּרִצָּח בַּעֲצָמוֹתַי חֲרַפּוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל הַיּוֹם אֵימָה אֱלֹהֶיךָ: יב
 מֵה תִשְׁתַּחֲוִי נִפְשֵׁי וּמֵה תִהְיֶי עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנוּ
 יִשׁוּעַת פְּנֵי וְאֵלֶיךָ:

נט * לִמְנַצַּח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ
 אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי אֱלֹהֵי מִמְתְּקוֹמִי תִשְׁגְּבֵנִי: ג
 הַצִּילֵנִי מִפְּעָלֵי אָוֶן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה אֶרְבּוּ לְנִפְשֵׁי
 יַגְרוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חֲטָאתֵי יְיָ: ה בְּלֵי עוֹן יִרְצוּן וַיְכַוְּנוּ
 עוֹרָה לְקַרְאֵתִי וְרָאָה: ו וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה
 לִפְקֹד כָּל הַגּוֹיִם אֵל תַּחֲן כָּל בְּגֵדֵי אָוֶן סִלָּה: ז יִשׁוּבוּ לְעֶרֶב יִהְמוּ
 כְּכֶלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: ח הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי
 שִׁמְעַ: ט וְאַתָּה יְיָ תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה
 כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגְּבֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי יִקְדְּמוּנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב
 אֵל תִּהְרַגְם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עִמִּי הַנִּיעְמוֹ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגְּנָנוּ אֲדוֹנָי: יג
 חֲטָאת פִּימוֹ דְּבַר שְׁפָתַימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֲלֶה וּמִכְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד

תקון הפללי

כט

כֹּלֵה בַחֲמָה כֹּלֵה וְאִינְמו וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לֹא־פָסִי הָאָרֶץ
סָלָה: טו וַיָּשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְמוּ כִכְלָב וִיסוּכְבוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיעוֹן לֹא־כָל
אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאַרְנָן לִבְקָר חֲסִדְךָ כִּי הִיִּית
מִשְׁגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזִי אֲלִיךְ אֲזַמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסִדִּי:

עז א לְמַנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מִזְמוֹר: ב קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים
וְאַצְעֻקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדַנִּי דְרִשְׁתִּי יָדִי
לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג מֵאַנְה הַנְּחִם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה
אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזֹת שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא
אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נִגְיִנְתִּי בְלִילָה
עִם לְבָבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנִּי וְלֹא יִסְיָף
לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסִדוֹ גָּמַר אִמָּר לְדָר וְדָר: י הִשְׁכַּח חַנּוּת
אֵל אִם קִפֵּץ בְּאֶף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאִמָּר חִלּוֹתִי הִיא שְׁנוֹת יָמַי עֲלִיוֹן:
יב אֲזַכּוֹר מַעַלְלֵי יְהוָה כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךְ: יג וְהִגִּיתִי בְכָל פְּעֻלָּךְ
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדֹשׁ דְּרָכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים:
טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעְתָּ בְעַמִּים עֲזָךְ: טז גְּאֻלַּת בְּרוּעַ עֲמָךְ
בְּנֵי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִים אֱלֹהִים רְאוּךָ מִים יִחִילוּ אֶף יִרְגְּזוּ
תַהֲמוֹת: יח זָרְמוּ מִים עֲבוֹת קוֹל נִתְנוּ שְׁחָקִים אֶף חֲצֻצֶיךָ יִתְהַלְכוּ: יט
קוֹל רַעֲמָךְ בְּגִלְגַל הָאִירוּ בְרָקִים תִּבַּל רְגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיָּם
דְּרָכְךָ וּשְׁבִילְךָ בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: כא נַחִיתָ כִּצְאָן עֲמָךְ
בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: ד כי אלף שנים
 בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה
 יהיו בבקר כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש:
 ז כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו
 למאור פניך: ט כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו הגה: י
 ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם
 עמל ואון כי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב
 למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי והנחם
 על עבדיך: יד שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו
 שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיך פעלך
 והדרך על בניהם: יז יהי נעם אדוני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו
 לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב
 מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר
 עשה מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: ז
 הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה
 לאלף דור: ט אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: י ויעמידה
 ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא לאמר לה אתן את ארץ כנען
 חבל נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: יג ויתהלכו

תקון הפללי

לא

מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: טו אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי צרפתהו: כ שלח מלך ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון לביתו ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך לבם לשנא עמו להתנכל בעבדיו: כו שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: כח שלח חשף ויחשף ולא מרו את דברו: כט הפך את מימיהם לדם וימת את דגתם: ל שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם: לא אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם: לב נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: לג ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ גבולם: לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר: לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסף וזהב ואין בשבטיו כושל: לח שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם עליהם: לט פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: מ שאל ויבא שלו ולחם שמים ישיביעם: מא פתח צור ויזובו מים הלכו בציות נהר: מב כי זכר את דבר קדשו את אברהם עבדו: מג ויוצא עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז א על נהרות בכל שם ישכנו גם בכינו בזכרנו את ציון:
ב על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי

שיר ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר את שיר יי
 על אדמת נכר: ה אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני
 לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז
 זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד היסוד בָּה: ח
 בת בבל השודדה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: ט אשרי
 שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע:

קנ א הללו יה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: ב הללוהו
 בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגב
 וכנור: ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועוגב: ה הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה
 הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
 ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
 יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה
מהשם יתברך ומי שישא אותו
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו ילא תקום צרה פעמיים' בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

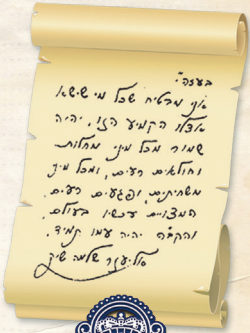
www.breslevcity.co.il הקמיע

**המקור
זהה
מדויקים**

**להזמנת הקמיע
התקשרו עכשיו**

**04-6721909
04-6656666**

מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"

"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

יתרפא

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו
להדפיס חלק "אשר בנחל"
יראה ישועה"

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לזר, רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל
הצטרפו למי שכבר זכה!

התקשרו: 04-6656666